

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

Rok I.

WARSZAWA, dnia 15 października 1935 r.

Nr. 18.

T R E Ś Ć:

I. OCHRONA I INSPEKCJA PRACY.

	Str.
1. Rozporządzenie M. O. S. z dn. 30.IX. 1935 r. o powołaniu asystentów inspekcyjnych (Dz. U. R. P. z dn. 10.X. 1935 r. Nr. 74, poz. 463)	460
2. Okólnik Nr. 50/35 M. O. S. z dn. 15.X. 1935 r. Nr. Po. 4/18-5 w sprawie terminów wypłat zarobków robotniczych na kolejkach leśnych, w tartakach i fabrykach dykt lasów państwowych	460
3. Obwieszczenie M. O. S. z dn. 18 IX. 1935 r. w sprawie podania o nadanie umowie zbiorowej z dn. 17.VI. 1935 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót brukarskich w Poznaniu i w niektórych miejscowościach podmiejskich (Mon. Pol. z dn. 3.X. 1935 r. Nr. 227, poz. 265)	461
4. Obwieszczenie M. O. S. z dn. 18.IX. 1935 r. w sprawie podania o nadanie umowie zbiorowej z dn. 5.VIII.1935 roku mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót malarskich na terenie m. Poznania (Mon. Pol. z dn. 5.X. 1935 r. Nr. 229, poz. 268)	463
5. Orzeczenie Nadzw. Komisji Rozjem., ustalające warunki pracy i płacy straży leśnej na rok służbowy 1935/36 na obszarze woj. warszawskiego, lubelskiego, kieleckiego, łódzkiego i białostockiego (Mon. Pol. z dn. 7.X. 1935 r. Nr. 230, poz. 271)	464

II. ZATRUDNIENIE I MIGRACJA.

Zarządzenie M. O. S. oraz Przem. i Handlu z dn. 28.IX. 1935 r. o warunkach przewozu morskiego emigrantów obywateli polskich do Stanów Zjedn. Am. (Mon. Pol. z dn. 1.X. 1935 r. Nr. 225, poz. 264)	468
---	-----

III. UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE.

Wyjaśnienie M. O. S. z dn. 5.X. 1935 r. Nr. Un. 4/23—5 w sprawie charakteru pracy komendantów względnie przodowników brygad robotniczych fortyfikacyjnych	469
---	-----

V. ZDROWIE PUBLICZNE.

1. Rozporządzenie Rady Min. z dn. 28.IX. 1935 r. o znie sieniu komisji uzdrowiskowej i wydziału wykonawczego w uzdrowisku Zakopane (Dz. U. R. P. z dn. 5.X.1935 r. Nr. 73, poz. 458)	469
2. Zarządzenie M. O. S. z dn. 26.IX. 1935 r. wydane w porozumieniu z M. Roln. i Ref. Roln. i M. Przem. i Handlu o dozorcze nad mięsem i przetworami mięsnymi (Dz. U. R. P. z dn. 10.X. 1935 r. Nr. 74, poz. 468)	469
3. Pismo okólne M. O. S. z dn. 5.X. 1935 r. Nr. Zn. 3c/50—5 o kursie alkoholologii	470

VI. SPRAWY OGÓLNO-ADMINISTRACYJNE.

1. Zmiana na stanowisku Ministra Opieki Społecznej	470
2. Pismo okólne M. O. S. z dn. 9.X. 1935 r. Nr. Bd. 60/70—5 w sprawie skradzionych względnie zagubionych świadectw 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej	470
SPROSTOWANIA	471

I. Ochrona i inspekcja pracy.

1.

czynności pomiędzy poszczególnymi asystentami.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 września 1935 r.

o powołaniu asystentów inspekcyjnych.

(Dz. U. R. P. z dnia 10 października 1935 r. Nr. 74, poz. 469).

Na podstawie art. 18 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 590) zarządzam, co następuje:

§ 1. Powołuje się asystentów inspekcyjnych:

- 1) w I okręgu inspekcji (m. st. Warszawa) w liczbie 4;
- 2) w III okręgu inspekcji pracy (wojew. łódzkie) w liczbie 4;
- 3) w obwodach: 23, 24 i 25 inspekcji pracy (Dąbrowa Górnicza, Zawiercie, Sosnowiec) w liczbie 2;
- 4) w 32 obwodzie inspekcji pracy (Białystok) w liczbie 1;
- 5) w 38 obwodzie inspekcji pracy (Kraków) w liczbie 1;
- 6) w 42 obwodzie inspekcji pracy (Lwów) w liczbie 1;
- 7) w 48 obwodzie inspekcji pracy (Katowice) w liczbie 1;
- 8) w 53 obwodzie inspekcji pracy (Poznań) w liczbie 1;
- 9) w 62 obwodzie inspekcji pracy (Wilno) w liczbie 1.

§ 2. W przypadkach, wymienionych w pp. 1, 2 i 3 § 1 rozporządzenia niniejszego, okręgowy inspektor pracy ustala w drodze zarządzenia, którym obwodowym inspektorom pracy podlegają służbowo poszczególni asystenci inspekcyjni. Okręgowy inspektor pracy może również ustalić w drodze zarządzenia podział

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:
(—) *Jerzy Paciorek*

2.

OKÓLNIK Nr. 50/35

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dn. 15 października 1935 r. Nr. Po. 4/18-5

w sprawie terminów wypłat zarobków robotniczych na kolejkach leśnych, w tartakach i fabrykach dykt lasów państwowych.

Do

Panów Inspektorów Pracy wszystkich okręgów i obwodów.

Niniejszem komunikuję, że na mocy porozumienia Ministerstwa Opieki Społecznej z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych zezwala się w myśl ustępu 3-go § 32 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 324) na dokonywanie wypłat wynagrodzenia robotnikom, zatrudnionym na kolejkach leśnych, w tartakach i fabrykach dykt lasów państwowych raz na miesiąc, z zastrzeżeniem wypłacania w połowie miesięcznego okresu płatniczego zaliczek w wysokości zbliżonej do faktycznego zarobku za pierwszą połowę tego okresu.

Proszę o podanie powyższego do wiadomości zarządów zainteresowanych zakładów.

Główny Inspektor Pracy
Dyrektor Departamentu:

(—) *M. Klott*

3.

Załącznik do obwieszczenia Ministra
Opieki Społecznej z dnia 18 września 1935 r.

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 18 września 1935 r.

w sprawie podania o nadanie umowie zbiorowej z dnia 17 czerwca 1935 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót brukarskich w Poznaniu i niektórych miejscowościach podmiejskich.

(Monitor Polski z dn. 3 października 1935 r. Nr. 227, poz. 265).

Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce wniósł do Ministerstwa Opieki Społecznej w myśl par. 2 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych i załatwianiu zatargów zbiorowych pracy (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 1456) podanie o nadanie mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót brukarskich na terenie miasta Poznania oraz następujących miejscowości podmiejskich: Malta, Starołęka, Luboń, Żabikowo, Kobylepole, Chartowo, Zegrze, Ławica, Fabianowo, Kotowo, Naramowice, Gołęczewo, Piątkowo, Świerczewo, Morasko, Strzeszyn, Junikowo i Minikowo — umowie zbiorowej zawartej w Poznaniu w dniu 17 czerwca 1935 r. pomiędzy Cechem Brukarzów na województwo poznańskie w Poznaniu a Centralnym Związkiem Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce Sekretariat Okręgowy w Poznaniu.

Tekst umowy podaje się niżej.

Sprzeciw w sprawie nadania umowie mocy obowiązującej wnosić można do Ministerstwa Opieki Społecznej w ciągu dni 14 od ogłoszenia niniejszego obwieszczenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) *Jerzy Paciorkowski*

1 zał.

OKRES	ROZPOCZĘCIE I KONIEC PRACY		P R Z E R W Y	
			O b i a d	Ś n i a d a n i e
od I.IV do 31.X	od godz. 7 — 16-tej		od 12 — 12.30 godz.	od 9 — 9.30
od I.XI do 31.III	" " 7.30—16-tej		" 11 — 11.30 "	

Pozatem ustala się dla brukarzy przerwy odpoczynkowe 15-minutowe:

W OKRESIE	W OKRESIE
od 1.IV do 31.X	od 1.XI do 31.III
od godz. 8 — 8.15	od godz. 8.30 — 8.45
" " 10.45—11	" " 9.45 — 10.00
" " 13.30—13.45	" " 12.30 — 12.45
" " 14.45—15	" " 15.00 — 15.15

UMOWA ZBIOROWA

dla zawodu brukarskiego.

Pomiędzy pracodawcami zawodu brukarskiego, zastąpionymi przez Cech Brukarzów na województwo poznańskie z jednej, a pracobiorcami zawodu brukarskiego, zastąpionymi przez Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Sekretariat Okręgowy w Poznaniu z drugiej strony, zawarto następującą umowę zbiorową w przedmiocie pracy i płacy w zawodzie brukarskim:

§ 1.

Zakres działania umowy.

Umowa niniejsza obejmuje wszystkie miejsca pracy w Poznaniu i wsi: Maltę, Starołękę, Luboń, Żabikowo, Kobylepole, Chartowo, Zegrze, Ławicę, Fabianowo, Kotowo, Naramowice, Gołęczewo, Piątkowo, Świerczewo, Morasko, Strzeszyn, Junikowo i Minikowo.

§ 2.

Czas Pracy.

Czas pracy ustala się na 46 godzin w tygodniu, czyli 8 godzin dziennie, w sobotę 6 godzin.

Uwzględniając warunki atmosferyczne, pół roku, ustanawia się następujący podział czasu pracy:

§ 3.

Płace godzinowe.

- 1) płaca godzinna dla brukarza wynosi 1,15 zł
- 2) płaca godzinna dla brukarza w pierwszym roku po wyuczeniu . . . 1,00 „
- 3) płaca godzinna dla ubijacza (ramarza) 0,77 „
- 4) praca godzinna dla ubij. początkującego (w pierwszym sezonie) . . . 0,67 „

§ 4.

Wypłata zarobku.

Wypłata zarobku dokonywa się tygodniowo bezpośrednio po skończonej pracy w środę, możliwie na miejscu pracy, przyczem okres obrachunkowy liczy się od poniedziałku do soboty włącznie.

§ 5.

Wydajność pracy.

Minimalna wydajność pracy na godzinę winna wynosić:

- 1) ułożenie bruku z kostki I klasy pod sznur 2,50 m²
- 2) ułożenie bruku z małej kostki w rzędy pod sznur 2,00 „
- 3) ułożenie bruku z kostki III klasy bez sznura 3,00 „
- 4) ułożenie bruku z małej kostki w rzędy bez sznura 2,50 „
- 5) ułożenie półbruczka z małej kostki 8—12 cm wiązarek krzyż . . . 3,00 „
- 6) ułożenie bruku z głowaczy I klasy 3,50 „
- 7) ułożenie bruku spodniego pod bruk kostki względn. pod bruk małej kostki 4,00 „
- 8) ułożenie bruku mozaikowego . . . 1,00 „
- 9) ułożenie płyt betonowych 50/50 i 30/30 na zaprawie wap. lub cem. 4,00 — 3,00 „
- 10) ułożenie płyt betonowych 50/50 lub 30/30 na podłożu piasku 4,50 — 3,50 „
- 11) ułożenie płyt granitowych bez obróbki na podłożu piasku . . . 5,00 „
- 12) ustawienie krawężników bez obróbki granit. bet. lub też z kamienia narzutowego 4 — 5 mb.
- 13) ułożenie bruku drzewnego z listwami na podł. betonowym 1,25 — 1,50 „
- 14) ułożenie klinkieru (wiązanie krzyżowe) 1,50 — 2,00 „

Przenoszenie narzędzi pracy z jednego miejsca pracy na drugie odbywa się w czasie pracy.

§ 6.

Pracodawca zobowiązany jest na większych pracach ustawić szopy do przechowywania garderoby oraz schronienia się przed deszczem. W okresie od 1.X. do 31.III. muszą być w szopach piece do zażrzenia kawy.

§ 7.

Załatwianie zatargów.

Zatargi wynikłe z niniejszej umowy pracy i płacy między pracodawcą a pracobiorcą załatwia komisja pojednawcza, składająca się z dwóch członków Cechu i dwóch członków Związku, zawierających niniejszą umowę.

Przewodnictwo w Komisji obejmuje jeden z członków pracodawców.

§ 8.

Praktyczne przeprowadzenie umowy.

Strony zawierające niniejszą umowę obowiązują się dbać o ściśle przestrzeganie w praktyce przepisów umowy niniejszej.

§ 9.

Okres trwania umowy.

Niniejsza umowa obowiązuje od dnia zawarcia, to jest od 17 czerwca 1935 r., do 31 marca 1936 r. z tem, że w razie niewypowiedzenia takowej na 3 miesiące przed jej upływem, to jest najpóźniej 31 grudnia 1935 r., przedłuża się automatycznie o dalszy rok.

Poznań, dnia 17 czerwca 1935 r.

Za Pracodawców

Cech Brukarski na województwo poznańskie:

(—) *Józef Józwiak*, starszy cechu,

(—) *Janusz Dochniak*,

(—) *Feliks Kollat*, sekretarz.

(pieczętka)

Za Pracobiorców

Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Okrąg w Poznaniu:

(pieczętka)

(—) *Fr. Kowalewski*

4.

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 18 września 1935 r.

w sprawie podania o nadanie umowie zbiorowej z dnia 5 sierpnia 1935 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót malarskich na terenie miasta Poznania.

(Monitor Polsk z dn. 5 października 1935 r. Nr. 229, poz. 268).

Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce wniósł do Ministerstwa Opieki Społecznej w myśl § 2 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych i załatwianiu zatargów zbiorowych pracy (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 1456) podanie o nadanie mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót malarskich na terenie miasta Poznania umowie zbiorowej, zawartej w Poznaniu w dniu 5 sierpnia 1935 r. pomiędzy Cechem Mistrzów Malarskich w Poznaniu z jednej strony a Centralnym Związkiem Robotników Przemysłów Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Okrąg w Poznaniu — z drugiej strony.

Tekst umowy podany jest poniżej.

Sprzeciwu w sprawie nadania umowie mocy obowiązującej wnosić można do Ministerstwa Opieki Społecznej w ciągu dni 14 od ogłoszenia niniejszego obwieszczenia.

Minister Opieki Społecznej:
(—) *Jerzy Paciorkowski*

1 zał.

Załącznik do obwieszczenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 września 1935 r.

UMOWA PRACY I PŁACY.

Pomiędzy Cechem Mistrzów Malarskich w Poznaniu, jako przedstawicielem pracodawców zawodu malarskiego z jednej strony, a Centralnym Związkiem Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Okrąg w Poznaniu, jako przedstawicielem pracobiorców zawodu malarskiego z drugiej strony, zawarto pod przedsiębiorstwem Józefa Rojszyka, p. o. podinspektora w z. Inspektora Pracy 53 Obwodu, następującą umowę pracy i płacy:

§ 1.

Zakres działania.

Umowa niniejsza obejmuje wszystkie zakłady i przedsiębiorstwa malarskie w Poznaniu.

§ 2.

Czas pracy.

Dzienny czas pracy wynosi 8 godzin, w sobotę 6 godzin.

§ 3.

Płaca godzinna.

Płaca godzinna dla malarza w pierwszych 2 latach po nauce wynosi 0,60 zł

Płaca godzinna dla malarza od 2—4 lat po nauce 0,75 „

Płaca godzinna dla malarza 4 lata po nauce 0,90 „

Zdolniejsi pracownicy malarscy otrzymują płacę według umowy indywidualnej, nie mniej jednak, jak 0,90 zł na godz.

§ 4.

Prace pozamiejscowe.

Przy pracach poza Poznaniem, gdzie konieczne jest nocowanie, otrzymują pracownicy odpowiednie utrzymanie i stancję kosztem pracodawcy, jako dodatek do płac godzinnych, wolną podróż do miejsca pracy i z powrotem; przy trwaniu pracy ponad 3 tygodnie, otrzymuje pracownik wolny przejazd z miejsca pracy do miejsca zamieszkania i z powrotem co 3-ci tydzień. Czas podróży liczy się jako zwykły czas pracy.

§ 5.

Przy pracach połączonych z większym niebezpieczeństwem (na wieżach, rusztowaniach ponad 10 mtr i t. p.) otrzymują pracownicy 10% dodatku na godzinę.

§ 6.

Wypłata zarobku.

Wypłatę zarobku dokonywa się tygodniowo w sobotę po ukończeniu pracy. Dłuższe oczekiwanie na wypłatę ponad 1 godz. będzie opłacone jako czas pracy.

Razem z wypłatą zarobku otrzymują pracownicy rozliczenie dokonanych potrąceń.

§ 7.

Powierzona pracownikom praca winna być czysto, fachowo i pilnie wykonywana. Aby umożliwić powyższe, winien pracodawca dostarczyć na czas potrzebnych materiałów i narzędzi.

§ 8.

Pracownik jest zobowiązany potrzebny materiał do pracy zamówić tak wcześnie, by pracodawca mógł takowy na czas dostarczyć. O ile z winy pracownika nie nastąpiło na czas dostarczenie materiału, nie może pracownik domagać się zapłaty za przerwy, powstałe w pracy.

§ 9.

Każdy pracownik winien posiadać pendzle do ciągnięcia pasków, pendzelki do wykonywania ornamentacji, szpachtel i sznur do sznurowania.

§ 10.

Przebieranie i mycie winno odbywać się przed rozpoczęciem względnie po ukończeniu pracy. Potrzebne mydło zamawia pracownik na równi z innymi materiałami.

§ 11.

Do pracy przyjmuje się zorganizowanych i miejscowych pracowników.

§ 12.

Wykonywanie prac dla osób trzecich jest pracownikom wzbronione. Niezastosowanie się do tego powoduje zwolnienie z pracy bez ustawowego wypowiedzenia najmu pracy.

§ 13.

Umowa pracy i płacy winna być wywieszona w każdym warsztacie na widocznym miejscu.

§ 14.

Umowa niniejsza obowiązuje od 6 sierpnia 1935 r. do 31 marca 1936 r. O ile umowa nie zostanie wypowiedziana przez jedną ze stron na trzy miesiące przed jej upływem, obowiązuje na dalszy rok z zachowaniem powyższego terminu wypowiedzenia.

Poznań, dnia 5 sierpnia 1935 r.

Cech Mistrzów Malarskich w Poznaniu:

- (—) Zygmunt Ulatowski, starszy cechu,
- (—) Leon Janiszewski,
- (—) Czesław Mikołajski,
- (—) Jan Pawlak,
- (—) Stanisław Hartman,

Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce,

Okrag w Poznaniu:

- (—) Fr. Kowalewski,
- (—) Józef Prusiecki,
- (—) W. Kruszona,
- (—) Roman Romiński,
- (—) Edmund Śniatała.

Inspektor Pracy 35 Obwodu:

- (—) J. Rojszyk
- p. o. podinspektora pracy.

5.

ORZECZENIE

Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalające warunki pracy i płacy straży leśnej na rok służbowy 1935/36 na obszarze województw: warszawskiego, lubelskiego, kieleckiego, łódzkiego i białostockiego.

(Monitor Polski z dnia 7 października 1935 r. Nr. 230, poz. 271).

Na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. w przedmiocie uprawnień Ministra Pracy i Opieki Społecznej do powoływania Nadzwyczajnych Komisji Rozjemczych do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 686) oraz rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 13 września 1935 r. („Monitor Polski” Nr. 217 z dnia 21 września 1935 r., poz. 246).

Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza w składzie: Przewodniczącego Wacława Preniera, Naczelnika Wydziału w Ministerstwie Opieki Społecznej, jako przedstawiciela Ministerstwa Opieki Społecznej,

Michała Banaszkiwicza, z Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, jako przedstawiciela Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, i

Władysława Olewskiego, Sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie, jako przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości, —

na posiedzeniu w dniu 27 września 1935 r. w Warszawie, —

po wysłuchaniu przedstawicieli pracodawców i pracowników leśnych

o r z e k ł a:

I. Zasady ogólne.

Art. 1.

Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców leśnych z wyjątkiem lasów państwowych, posiadających obszar

ru leśnego nie mniej, niż 150 ha, z drugiej zaś strony — stałych fizycznych pracowników leśnych zatrudnionych jako straż leśna (gajowych, borowych, szlakowych i t. p.).

U w a g a I. Stali pracownicy zatrudnieni na obszarach leśnych poniżej 150 ha, czy to wyłącznie przy dozorowaniu lasu czy też częściowo przy dozorowaniu lasów, a częściowo w gospodarstwie rolnem, winni otrzymywać wynagrodzenie nie mniejsze niż ordynariusz.

U w a g a II. Inwalidzi, którzy otrzymali odszkodowanie lub pobierają rentę, mogą podlegać umowie indywidualnej.

Art. 2.

Orzeczenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 października 1935 r. do dnia 30 września 1936 r.

Art. 3.

Rok służbowy pracowników objętych niniejszym orzeczeniem zaczyna się 1 października, a kończy się 30 września roku następnego, przyczem obie strony obowiązują co najmniej trzymiesięczny termin wypowiedzenia indywidualnych umów pracy.

Pracownikowi, któremu wymówiono pracę, pracodawca obowiązany jest wydać przy wymówieniu zaświadczenie o zwolnieniu (konotatkę). Konotatka winna zawierać imię i nazwisko pracownika, charakter jego pracy, czas i miejsce pracy, datę zwolnienia oraz podpis pracodawcy lub jego zastępcy.

Niewypowiedzenie we właściwym terminie (najpóźniej do dnia 1 lipca włącznie) umowy pracy przedłuża ją nadal.

Uchylenie się od przyjęcia wypowiedzenia umowy tejże nie przedłuża.

Art. 4.

Zatargi wynikłe na tle umowy o pracę pomiędzy pracodawcami a pracownikami oraz rozwiązanie stosunku służbowego w ciągu roku regulują Komisje Rozjemcze, bądź sądy państwowe — według kompetencji.

Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia lub wyroku nie wolno: a) pracodawcom wstrzymywać świadczących, b) pracownikom przerywać pracy.

U w a g a: W wypadkach wyjątkowo ciężkiego przewinienia pracodawca może wstrzymać przed orzeczeniem lub wyrokiem świadczących, w razie jednak wygrania sporu przez pracownika, pracodawca winien wydać zaległe świadczenia z dodatkiem miesięcznym 2% od wstrzymanej należności.

Art. 5.

Orzeczenie niniejsze stanowi dla województw: warszawskiego, lubelskiego, kieleckiego, łódzkiego i białostockiego w myśl ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 686) podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki dla pracowników mniej korzystne, niż warunki orzeczenia niniejszego, są nieważne i ulegną zastąpieniu przez warunki niniejsze.

Art. 6.

Pracownik otrzymuje od pracodawcy książeczkę obrachunkową, zawierającą kontrolę wydawanych świadczeń i spis powierzonych mu inwentarza. Książeczka ta winna być podpisana przez pracodawcę lub jego zastępcę oraz pracownika. Poza to pracodawca wydaje bezpłatnie pracownikom straży leśnej jeden egzemplarz niniejszego orzeczenia na ręce wybranego przez nich przedstawiciela.

U w a g a: Książeczki obrachunkowe, złożone u pracodawcy, nie powinny być dłużej przetrzymywane, niż 10 dni.

II. Stosunek wzajemny.

Art. 7.

Pracodawców oraz ich zastępców obowiązują grzeczne traktowanie pracownika i ścisłe przestrzeganie warunków umowy, a zwłaszcza regularne wypłacanie świadczeń i płac, przewidzianych umową.

Pracowników obowiązują grzeczność wobec pracodawców i ich zastępców, ścisłe przestrzeganie zawartych umów, pilne i sumienne spełnianie obowiązków, a w pierwszym rzędzie wykrywanie kradzieży i meldowanie o nich swej zwierzchności, dążność do jaknajwiększej wydajności pracy i stosowanie się do wszystkich zarządzeń pracodawcy lub jego zastępcy, odnoszących się do wykonywania obowiązków służbowych oraz przestrzeganie wszystkich przepisów porządkowych w obchodzie leśnym ich pieczy powierzonym.

Art. 8.

Pracownicy objęci niniejszym orzeczeniem nie mogą być używani przez pracodawców i ich zastępców, czy też przełożonych do posług osobistych, bądź też pracy, nie mającej związku z ich obowiązkami zawodowymi, z wyjątkiem specjalnych okoliczności.

III. Warunki wynagrodzenia.

Art. 9.

Pracownik straży leśnej otrzymuje wynagrodzenie gotówkowe oraz w naturze, które może być wydawane bądź w postaci roli i łąki;

baż w odpowiedniej ilości ziarna, a to zależy od indywidualnej umowy. Deputat gruntowy, wydawany zamiast ordynarji i ziemi pod ziemniaki, wynosi zasadniczo 3,5 hektarów ziemi ornej klasy IV oraz w razie niewydawania przez pracodawcę utrzymania dla krów na dworskiej oborze pastwisko i ½ hektara łąki gruntowej lub 1 hektar łąki leśnej. O ile deputat gruntowy nie odpowiada IV klasie, ma zastosowanie wzrost lub zmniejszenie ilości ziemi ornej w następujący sposób: I klasy 2,25, hektara, II klasy 2,60 hektara, III klasy 3 hektary i V klasy 4 hektary.

Jeśli pracownik umówił się, że deputat otrzymywać będzie w ziarnie, wynosi on 15 kwintali zboża w stosunku rocznym, w czym: 3 kwintale pszenicy, 9 kwintali żyta oraz 3 jęczmienia, ponadto 60 kwintali gotowych ziemniaków lub 50 arów ziemi pod ziemniaki, kapustę i ogrodowiznę na polach drenowanych lub niewymagających drenowania, lub 60 arów na polach wymagających drenowania; w majątkach gdzie nie sięją pszenicy, wydaje się wzamian żyto w stosunku 1 kwintal pszenicy równy 1,30 kwintala żyta.

Minimalne wynagrodzenie gotówkowe pracownika straży leśnej wynosi w stosunku rocznym:

- 1) w województwie warszawskim → 180 zł,
- 2) w województwie łódzkim, kieleckim i lubelskim — 160 zł,
- 3) w województwie białostockim — 140 złotych.

Jeżeli pracownik otrzymuje część wynagrodzenia w naturaljach, część zaś w gruncie, rozrachunek winien nastąpić w zależności od klasy gruntu i rodzaju wydawanej ordynarji, przyjmując za podstawę, że 3 hektary ziemi IV klasy równają się 3 kwintalom pszenicy, 9 kwintalom żyta i 3 kwintalom jęczmienia.

Pracodawca daje pracownikowi bezpłatny przemiał w młynie przez siebie wskazanym lub wzamian przemiału może wydać 1.50 kwintala żyta, względnie równowartość gotówkową w wypadku wydawania deputatu w gruncie.

Art. 10.

Niezależnie od wynagrodzenia, przewidzianego w artykułach poprzednich orzeczenia niniejszego, pracownik straży leśnej otrzyma:

- a) na pięć lat — w miesiącu październiku płaszcz lub kozuch krótki,
- b) na dwa lata — w miesiącu październiku mundur zimowy i także spodnie, i
- c) na jeden rok — w miesiącu kwietniu mundur letni, spodnie oraz buty i czapkę lub kapelusz.

U w a g a: Wymienione przedmioty umundurowania po czasie, na który zostały wydane, przechodzą na własność pracownika. Przed-

mioty, które w myśl powyższego nie przeszły na własność pracownika, w razie opuszczenia lub utraty posady podlegają zwrotowi.

Art. 11.

Pracownik straży leśnej otrzyma w stosunku rocznym drzewa opałowego w szczapach lub kraglakach 24 m przestrzenne miękkiego lub 18 m przestrzennych twardego.

Opał, o ile pracownik nie posiada konia, winien być dostarczony do miejsca zamieszkania pracownika.

Opał wydaje się co najmniej na miesiąc z góry.

Art. 12.

Pracownik straży leśnej ma prawo na dworskiej oborze trzymać dwie krowy z przychowkiem do 6 tygodni.

O ile pracownik ma możność utrzymania krów w odpowiednich zabudowaniach przy gajówce, wówczas przysługuje mu prawo trzymania 3 krów własnych z przychowkiem do 6 tygodni oraz w dowolnej ilości trzody w chlewach w granicach istniejącego przy mieszkaniu służbowem pomieszczenia.

Art. 13.

Pracownikowi, wzywaniemu do sądu w charakterze świadka w sprawach pracodawcy lub delegowanemu w interesach tegoż pracodawcy, wypłacane będzie strawne: za całą dobę 2,50 zł, za obiad 1,25 zł., za kolację 1 zł.

IV. Mieszkanie.

Art. 14.

Mieszkanie pracownika straży leśnej składać się musi co najmniej z jednej izby z podłogą drewnianą i kuchni oraz komory.

Izby winny być wytynkowane, ze szczelnymi drzwiami i oknami na zawiasach.

W oknach mają być całe szyby; w razie stłuczenia szyby obowiązany jest pracownik wstawić nową w ciągu najdalej dwóch tygodni.

Wapna do bielienia dostarcza pracodawca dwa razy do roku w ogólnej ilości 15 kg na mieszkanie.

Podłogi mają być położone, a piece doprowadzone do należytego porządku przed 1 listopada.

Mieszkania mają być ze szczelnym dachem; tam, gdzie dachy są popsute, muszą być naprawione w ciągu miesięcy letnich.

W majątkach, gdzie zacieka woda do piwnicy i mieszkań pracowników, winny być poczynione zabezpieczenia w ciągu lata od wody napływowej.

Pracodawcy i pracownicy winni dbać, aby otoczenie mieszkań było higieniczne. Obowiązuje wybrukowanie dostępu do studzien, oraz zastąpienie zgniłych cembryz nowymi, lub też zapewnienie pracownikom w inny sposób zdrowej i czystej wody do picia.

Zbiorniki na nawóz nie mogą znajdować się w bliższej odległości, aniżeli 20 metrów od mieszkań służbowych. W pobliżu mieszkań znajdować się mają zastonięte ustępy.

Pracodawcy winni dążyć do zakładania przy gajówkach ogródków owocowych, w szczególności przez dostarczenie drzewek i t. p.

Art. 15.

Pracownicy obowiązani są utrzymywać mieszkania w należyтым porządku; trzymanie inwentarza w mieszkaniu, chociażby najkrótszy czas, jest stanowczo wzbronione.

Bez zgody pracodawcy nie wolno przyjmować sublokatorów.

Przy wprowadzeniu się pracownik melduje pracodawcy skład swej rodziny.

Art. 16.

Drobny remont mieszkania (gajówki) i budynków gospodarczych, nie wymagający sił fachowych, uskutecznia pracownik straży leśnej materiałami, dostarczonemi przez pracodawcę.

Art. 17.

Pracownicy straży leśnej, prowadzący gospodarstwo na przydzielonych im deputatach, gruntowym i łąkowym, muszą posiadać odpowiednich rozmiarów budynki gospodarcze na pomieszczenie zbiorów, dobytku i narzędzi.

Art. 18.

W nowobudujących się mieszkaniach dla straży leśnej winny być obowiązkowo uwzględniane co najmniej dwie izby mieszkalne, kuchnia, komora i sieni.

Art. 19.

Pracownicy zaimujący mieszkania własne otrzymują odszkodowanie za nieotrzymanie mieszkania od pracodawcy w wysokości 60 zł rocznie.

V. Urlopy.

Art. 20.

Pracownik straży leśnej otrzymuje w ciągu roku 12 dni urlopu w dni nieświęte, bez potrącenia świadczeń.

Wybór dni urlopu odbywa się w porozumieniu z pracodawcą, względnie przełożonym, z wyjątkiem wyjazdów, spowodowanych pisemnym wezwaniem związków zawodowych, w tych bowiem wypadkach pracodawca winien jest zgodzić się na zaproponowany dzień urlopu, nie więcej jednak, jak dla 2 pracowników z nadleśnictwa.

Pracownik na czas uzyskanego w myśl powyższego urlopu winien na żądanie pracodawcy lub przełożonego dać pewnego zastępcę, którego opłaca pracodawca według cen miejscowych, nie mniej jednak niż 2 zł dziennie.

VI. Ubezpieczenie i nauka dzieci.

Art. 21.

Pracownicy straży leśnej oraz członkowie ich rodzin korzystają z pomocy leczniczej na zasadach wymienionych w rozporządzeniu Ministra Opieki Społecznej z dnia 24 października 1933 r. wydanem w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o pomocy leczniczej dla pracowników rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 673).

Art. 22.

Pracodawcom nie wolno przy końcu roku służbowego zwolnić pracownika straży leśnej li tylko z tytułu jego starości; może go jednak skutkiem starczej niezdolności do pracy przenieść do czasu ustawowego rozwiązania tej sprawy na emeryturę, która winna zapewnić emerytowanemu mieszkanie i połowę świadczeń gajowego, wyłączając świadczenia, wymienione w art. 10 niniejszego orzeczenia. Przepis ten dotyczy pracowników, którzy przepracowali na dobro pracodawcy lub danego gospodarstwa leśnego 25 lat.

Art. 23.

Na wypadek śmierci pracownika pozostała po nim rodzina otrzymuje na koszt pogrzebu 30 zł i trumnę, zrobioną na miejscu, lub w razie odmowy przyjęcia trumny — równoważnik w gotówce, oraz pozostawia się, względnie wydaje się umundurowanie, przewidziane w art. 10 p. c.

Art. 24.

Na wypadek śmierci żony pracownika otrzyma on na koszty pogrzebu 25 zł, na wypadek śmierci dziecka 15 zł.

We wszystkich wypadkach powyższych otrzyma on również trumnę, zrobioną na miejscu, lub w razie odmowy przyjęcia trumny równoważnik w gotówce.

Art. 25.

Do czasu wprowadzenia ubezpieczeń pogrzebowych na wypadek śmierci pracownika straży leśnej żona lub dzieci zmarłego mają otrzymać przez pół roku połowę świadczeń w naturze i w gotówce, przewidzianych dla pracownika straży leśnej w niniejszej umowie.

W razie niedawania przez pracodawcę powyższych świadczeń w naturze w całości lub częściowo, pracodawca winien wydać jednorazowo lub w dwu ratach kwartalnych ekwiwalent gotówkowy według cen miejscowych:

za ordynarję równoważnik 400 kg żyta,

za utrzymanie krów równoważnik 375 kg żyta,

za kartofle równoważnik 450 kg żyta,

za mieszkanie równoważnik 225 kg żyta,

za opał równoważnik 150 kg żyta.

W tym wypadku rodzina zmarłego pracownika ma prawo mieszkać w gajówce przez czas jednego miesiąca od dnia śmierci pracownika.

Art. 26.

Pracodawcy opłacają początkową naukę dzieci pracowników straży leśnej tam, gdzie wymaga to osobnych opłat lub dopłat.

VII. Regulowanie zbiorów i zasiewów pomiędzy rodziną zmarłego pracownika a jego zastępcą.

Art. 27.

Nowy pracownik straży leśnej, obejmujący posadę po zmarłym, bądź ustępującym w ciągu roku, winien ułożyć się polubownie z rodziną

zmarłego co do wszelkich sprzętów i zasiewów. Jeżeli do zgody nie dojdą, pracodawca reguluje tę sprawę w sposób następujący:

o ile śmierć gajowego nastąpiła w czasie między 1.X. a 31.XII., rodzina zmarłego gajowego otrzymuje po 4 kwintale żyta z hektara lub równoważnik w gotówce;

o ile śmierć nastąpiła w czasie między 1.I. a 1.IV. — po 6 kwintali żyta z hektara lub równoważnik w gotówce;

o ile śmierć nastąpiła w czasie między 1.IV. a 1.VII. — po 9 kwintali żyta z hektara lub równoważnik w gotówce;

o ile zaś śmierć nastąpiła między 1.VII. a 1.X. — zbiory całkowicie należą do rodziny zmarłego.

Wydane przez pracodawcę z tego tytułu świadczenia rodzinie zmarłego gajowego w całości potrąca się z rocznego uposażenia nowego gajowego, o ile nowy gajowy dokona sprzętu.

Działo się w Warszawie, dnia 27 września 1935 roku

Przewodniczący:

Przedstawiciel Ministerstwa Opieki Społecznej:

(—) *W. Preiner*

Przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości:

(—) *Wł. Olewski*

Przedstawiciel Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych:

(—) *M. Banaszkiwicz*

II. Zatrudnienie i migracja.

ZARZĄDZENIE

Ministrów: Opieki Społecznej oraz Przemysłu i Handlu.

z dnia 28 września 1935 r.

o warunkach przewozu morskiego emigrantów obywateli polskich do Stanów Zjednoczonych Ameryki.

(Monitor Polski z dn. 1 października 1935 r.
Nr. 225, poz. 264).

Na podstawie art. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 sierpnia 1935 r. o przewozie emigrantów do krajów zaoceanicznych (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 414) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przewóz emigrantów obywateli polskich, wyjeżdżających do Stanów Zjednoczonych Ameryki w czasie od 1 października 1935 r. do 31 grudnia 1935 r. powinien się odbywać z portów polskiego obszaru celnego bezpośrednio.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1935 r.

Minister Opieki Społecznej:

(—) *J. Paciorkowski*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *H. Floyar-Rajchman*

III. Ubezpieczenia społeczne.

WYJAŚNIENIE

Ministerstwa Opieki Społecznej

z dnia 5 października 1935 r. Nr. Un. 4/23-5.
w sprawie charakteru pracy komendantów
względnie przodowników brygad robotniczych
fortyfikacyjnych.

Ministerstwo Opieki Społecznej, na podstawie materiałów otrzymanych od Ministerstwa Spraw Wojskowych, zaznacza, że przodowników i komendantów brygad robotniczych fortyfikacyjnych należy zaliczać do robotników, ponieważ czynności wykonywane przez nich zarówno w myśl umów o pracę, jak i w myśl zarządzenia Ministerstwa Spraw Wojskowych, Departamentu Budownictwa do Szeów Fortyfikacji Nr. 0820/34/Bud. Fort. z dnia 22 listopada 1934 r., polegają z reguły w przeważającej mierze na pracy fizycznej.

Czynności administracyjne, jakie mają do wykonania komendanci względnie przodownicy, są czynnościami dorywczymi i ubocznymi (kontrola, zapisy ewidencyjne i t. p.) w wyniku

i w łączności z pełnionymi przez nich czynnościami nadzoru nad zespołami robotniczymi, jednak i czynności nadzoru również nie uzasadniają zaliczenia ich do pracowników umysłowych, bowiem nie są to czynności polegające na technicznym kierownictwie pracą i przodownicy względnie komendanci nie ponoszą odpowiedzialności za całość pracy; tylko zaś takie czynności uzasadniałyby zgodnie z ustaloną judykaturą Sądu Najwyższego zaliczenie ich do pracowników umysłowych (patrz w szczególności orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 31 października 1934 r. L. C. I. 2791/33 ogłoszone w Przeglądzie Ubezpieczeń Społecznych Nr. 10 z r. 1935 str. 667). Zresztą i przyjęta ogólnie praktyka w odniesieniu do polowych, karbowych i t. p. kategorii pracowników o podobnym charakterze pracy również nie poszła dotąd po linii zaliczania ich do pracowników umysłowych, chociaż wykonywają oni pewne czynności administracyjne i nadzorcze.

(Z pisma M. O. S. z dn. 5.X. 1935 r. Nr. Un. 4/23-5 do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie w sprawie charakteru pracy komendantów względnie przodowników brygad robotniczych fortyfikacyjnych).

V. Zdrowie publiczne.

1.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 września 1935 r.

o zniesieniu komisji uzdrowiskowej i wydziału wykonawczego w uzdrowisku Zakopane.

(Dz. U. R. P. z dnia 5 października 1935 r. Nr. 73, poz. 458).

Na podstawie art. 54 ust. (1) ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294) zarządza się, co następuje:

§ 1. Znosi się komisję uzdrowiskową i wydział wykonawczy w uzdrowisku Zakopane.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 14 dni po dniu ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

(—) *W. Sławek*

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Marjan Zyndram-Kościałkowski*

2.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Opieki Społecznej

z dnia 26 września 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i Ministrem Przemysłu i Handlu o dozorze nad mięsem i przetworami mięsami.

(Dz. U. R. P. z dnia 10 października 1935 r. Nr. 74, poz. 468).

Na podstawie art. 8 pkt. a), b), c), d), e) i g) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343), art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 493) oraz art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 lipca 1932 r. o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej” i „Ministerstwo Opieki Społecznej” (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 597), zarządza się, co następuje:

§ 1. Termin 30 czerwca 1935 r., określony w § 46 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1932 r. o dozory nad mięsem i przetworami mięsnymi, wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Ministrem Przemysłu Handlu (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 603), przedłuża się do dnia 30 czerwca 1936 r., termin zaś 31 grudnia 1935 r. — do dnia 31 grudnia 1936 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1935 r.

Minister Opieki Społecznej:

(—) *Jerzy Paciorek*

3.

PISMO OKÓLNE

Ministerstwa Opieki Społecznej

z dnia 5 października 1935 r. Nr. Zn. 3c/50-5.

o kursie alkoholologii.

Do

Panów Wojewodów i Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo Opieki Społecznej komunikuje, że organizuje w Państwowej Szkole Higieny w dniach 2.XII. — 7.XII. r. b. X kurs p. t. „Alkoholizm i jego zwalczanie”.

Program kursu ujmuje zagadnienia alkoholizmu z punktu widzenia społeczno-lekarskiego oraz wskazuje systemy zwalczania tej klęski. Wykłady odbywać się będą codziennie w godzinach 9 — 1 i 16 — 19 w gmachu Państwowej Szkoły Higieny ul. Chocimska 24. Kurs jest bezpłatny, wpisowe wynosi 5 zł.

Dla pewnej liczby słuchaczy Ministerstwo przewidziało stypendja w wysokości 50 zł, a Państwowa Szkoła Higieny rezerwuje miejsca w swej bursie za opłatą 4 zł dziennie (mieszkanie i utrzymanie).

Podania o przyjęcie na kurs oraz o przyznanie stypendjów kierować należy do Państwowej Szkoły Higieny, Warszawa ul. Chocimska 24, do dnia 15.XI. r. b. włącznie.

Do podania, zawierającego dokładny adres kandydata, należy dołączyć krótki życiorys, zawierający dane o dotychczasowej działalności, zwłaszcza społecznej, i zaświadczenie instytucji lub organizacji, delegującej kandydata.

O przyjęciu na kurs i ewentualnem przyznaniu stypendjum kandydaci zostaną zawiadomieni przed dniem 25.XI. 1935 r.

Podając powyższe do wiadomości, Ministerstwo Opieki Społecznej prosi — Pana Wojewodę (Pana Komisarza) o zawiadomienie o tem PP. Starostów, lekarzy powiatowych, kierowników Ośrodków Zdrowia oraz organizacji i instytucji społecznych, zainteresowanych tą sprawą, celem ułatwienia zainteresowanym wzięcia udziału w kursie.

Dyrektor Departamentu:

(—) *Dr. J. Adamski*

VI. Sprawy ogólnoadministracyjne.

1.

Zmiana na stanowisku

Ministra Opieki Społecznej.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej pismem z dnia 12 października 1935 r. zwolnił P. Jerzego Paciorkowskiego z urzędu Ministra Opieki Społecznej (Monitor Polski z dn. 14 października 1935 r. Nr. 236).

Pismem z dnia 13 października 1935 r. Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej zamianował P. Władysława Jaszczolta Ministrem Opieki Społecznej (Monitor Polski z dnia 14 października 1935 r. Nr. 236).

2.

PISMO OKÓLNE

Ministerstwa Opieki Społecznej

z dnia 9 października 1935 r. Nr. Bd. 60/70-5.

w sprawie skradzionych względnie zagubionych świadectw 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej.

Do

Panów Okręgowych Inspektorów Pracy, Prezesa Trybunału dla Spraw Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu, Dyrektora Państwowego Zakładu Higieny w Warszawie, oraz Dyrektorów: Państwowych Zakładów Zdrojowych, Państwowych Szpitali dla Chorych Psychiczenie i Państwowych Zakładów Lecznicych dla nerwowo - wyczerpanych.

Ministerstwo Opieki Społecznej podaje do wiadomości i stosowania załączone poniżej pi-

smo okólne Ministerstwa Skarbu Nr. 29 z dnia 1.X. 1935 r.

1 zał.

Dyrektor Gabinetu:
(—) Z. Dworzańczyk

Zał. do p. o. M. O. S. z dn. 9.X. 1935 r.

MINISTERSTWO SKARBU
DELEGAT

DO SPRAW 3% PREMJOWEJ
POŻYCZKI INWESTYCYJNEJ.

Warszawa, dn. 1 października 1935 r.

Pismo okólne Nr. 29.

Do

wszystkich Syndykatów i placówek
subskrypcyjnych.

W związku z nadsyłanymi przez poszczególne placówki zawiadomieniami o kradzieży względnie zagubieniu świadectw tymczasowych 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej wyjaśniam, co następuje:

1) Subskrybenci, zawiadamiający placówki o kradzieży względnie zagubieniu świadectw tymczasowych, winni do podania dołączyć protokół władz policyjnych o złożeniu przez nich zameldowania o zaginięciu świadectw.

2) Placówki prowadzić winny ewidencję zagubionych świadectw oraz dokonać odpowiednich adnotacyj na kartotece odnośnego subskrybenta.

3) Przy wydawaniu obligacji 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej subskrybentom, którym zaginęły świadectwa tymczasowe, winny placówki postępować ze szczególną ostrożnością, należycie legitymując zgłaszającego się osobie po odbiór subskrybenta (pierwona-bywcę) oraz żądając od niego okazania kwitów na wpłatę poszczególnych rat.

4) O ile w międzyczasie padnie premja na Nr. obligacji, której właściciel utracił świadectwo tymczasowe, premja może być wypłacona

dopiero po otrzymaniu przez subskrybenta obligacji.

Placówki nie mogą w tych wypadkach wydawać zaświadczeń względnie duplikatów utraconych świadectw.

Zastępca Delegata do spraw
3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej:
(—) A. Mantel

SPROSTOWANIA.

1. W okólniku Nr. 49/35 M. O. S. z dn. 18.IX. 1935 r. Nr. Pin. 5/0-5 w sprawie niepociągania do odpowiedzialności karnej pracowników w związku z przekroczeniem ustawy z dn. 18.XII. 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu, (ogłoszonym w Nr. 17 Dz. Urz. M. O. S. z dn. 30 września 1935 r.):

na str. 442, w szpalcie 2-jej, w ustępie pierwszym: zamiast „w zakładach pracy w czasie prawnie niedozwolonych” winno być „w zakładach pracy w czasie prawnie niedozwolonym”.

2. W Instrukcji tymczasowej M. O. S. z dn. 30.IX. 1935 r. o trybie powoływania i zakresie działania asystentów inspekcyjnych, (ogłoszonej w Nr. 17 Dz. Urz. M. O. S. z dn. 30 września 1935 r.):

a) na str. 445, w szpalcie 2-jej, w § 5, wiersz trzeci: zamiast „zasadami inspekcji pracy” winno być „zadaniami inspekcji pracy”,

b) na str. 446, w szpalcie drugiej, w wierszu 3 od góry: zamiast „pracobiorcy” winno być „pracodawcy”,

a w tymże ustępie w wierszu 5 od góry: zamiast „rozporządzenia” winno być „rozpatrzenia”.

ZAMÓWIENIA I WPLATY NALEŻY KIEROWAĆ POD ADRESEM
MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ, WARSZAWA. UL. DŁUGA 38/40.

NAKŁADEM MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

TŁOCZONO CZCIONKAMI DRUKARNI PAŃSTWOWEJ, MIODOWA 22. Nr. 78645.
